

повече да почива на психологически основи и елементи. „Психическото“ въ човѣшкитѣ асоциации започва да се проявява съ това, че човѣцитѣ искатъ да изтеглятъ и използватъ въ много силна и голѣма степенъ енергиитѣ на заобикалящата ги среда, както и че откриватъ най-разнообразни начини да си ги присвоятъ. Животното изисква отъ средата си само прехраната за себе си и за близкитѣ си.

Сжщественъ белегъ на човѣшката асоциация е, че крайниятъ резултатъ отъ общото групово действие е съвсемъ другъ по голѣмина и характеръ, отколкото сумата отъ резултатитѣ на отдѣлнитѣ индивидуални усилия. И важна психологическа проблема на човѣшката солидарностъ е следната: защо и какъ общата работа на групата е нѣщо различно отъ сумата на индивидуалнитѣ усилия. Очевидни сж психическитѣ влияния между индивидитѣ, заинтересувани въ сжщитѣ цели. Касае се да се откриятъ психическитѣ закони, по които тѣ действатъ.

Проучването на онези психологически феномени, които се проявяватъ въ обществената солидарностъ, не е работа само на новото време. Че хората зависятъ психически едни отъ други — това е било познато още на античността. Аристотель, Сократъ, Стоицитѣ, Сенека, Цицеронъ, Маркъ-Аврелий, като не се споменаватъ, освенъ най-познатитѣ — всичкитѣ класически мислители сж спирали вниманието си на този толкова сжщественъ фактъ: духовното единство на хората, невъзможността да живѣе отдѣлниятъ човѣкъ, материално или морално, изолирано, чрезъ себе, за себе.

Единъ важенъ цитатъ отъ М. Р. Crimanelli: